

פרידה משרה / יעל צהרי ונעמי נוימן

דברים בהלוויה

באופן מפתיע ביותר נפלה עלינו אתמול הידיעה ששרה נפטרה. אנו תמיד ראינו את שרה ופיליפ כיחידה אחת שלפניהם עוד ימים רבים ביחד.

אתם תוהים בוודאי מה לי, לנו, ולשרה ופיליפ, איך אנו קשורים.

קשרי הידידות שהיו לנו כל השנים היו עקב קשר משפחתי, שבעקבותיו הגיעה שרה לקיבוץ בשנת 1967, ממש בימי מלחמת ששת הימים, מברזיל הרחוקה, שם הייתה לאבא שלנו אחות ששרה הייתה קשורה למשפחתה.

למיטב זיכרוני, כשהייתי בקיבוץ לאחר הצבא, הייתי זו שעזרה לשרה להכיר את נבכי הקיבוץ - היכן נמצא כל מקום שהיה עליה להגיע אליו.

שרה הצטרפה לאולפן ללימודי העברית. מהצד השני של העולם, מאוסטרליה, הגיע לאולפן פיליפ, שגם הוא היה צריך להיקלט ולהכיר את סביבתו. נדמה לי שהכל התחיל מכוס קפה משותפת של שניהם אצלה, בחדר באולפן. מאז אותה כוס קפה נקשרו חייהם להרבה שנים משותפות ויפות.

לאחר היכרותם נסעו שרה ופיליפ יחד לברזיל, להביא את שני הילדים של שרה, דוד ושילה, לימים רבקה. אחרי עוד תקופה נסעו שוב לברזיל, שם נולדה נעמי - וחזרו עם שלושתם לקיבוץ. אמא שלנו, לאורך כל השנים, התייחסה אל שלושת הילדים כאילו היו נכדיה.

שרה ופיליפ שמרו אתנו כל השנים על הקשר המשפחתי. כל יום שישי היו מגיעים אל ההורים שלנו לביקור השבועי. לימים, כאשר פיליפ נעשה פעיל מפלגתי, היו גם שיחות פוליטיות על המצב, ויכוחים פוליטיים, שלא פעם הרימו את התקרה... הקשר נשאר לאורך כל השנים. אחרי שאבא נפטר, שרה ופיליפ המשיכו את ביקוריהם אצל אמא בלי להחסיר שבוע.

היה משהו מאוד מיוחד בקשר הזה של שרה ופיליפ. הרבה אהבה, חיים משותפים מלאים. בשנים האחרונות נעמי ואני היינו מבקרות אותם מדי פעם בביתם, ובימי הקיץ היינו מוצאות אותם במרפסת ביתם, יושבים יד ביד, נינוחים.

עוד זיכרון קטן יש לי משרה, היא זו שלימדה אותי את רזי האפייה. את עוגת הטורט הראשונה שאפיתי, אפיתי בעזרתה, בסיר פלא על פתיליה.

לשרה הייתה תשובה קבועה לגבי מצבה, כשהייתי שואלת לשלומה: "הכי טוב שאפשר". מה יותר מדויק מזה?! שרה דיברה בגעגועים על ברזיל ומאוד אהבה לנסוע לבקר. תמיד היא חזרה משם בכוחות מחודשים.

היה להם קשה להשלים עם הצורך שלה להיות בחודשיים האחרונים בבית הדר. הם רצו כל הזמן שהיא תחזור הביתה, לקן המשפחתי המשותף, אבל שניהם נהגו לדבר על בית הדר כעל "מלון חמישה כוכבים".

פיליפ, דוד, רבקה ונעמי, אנו משתתפות מכל הלב בצערכם הרב.

יהי זכרה ברוך.

מיעל ונעמי